

Scherzando...

: REVISTA : MESAL : CATALANA : MUSICAL : Y : LITERARIA :

: : : Direcció y Administració : : :
: Plassa del Vi, 11, Pral. : Girona :

: : : : : Preus de Suscripció : : : : :
1'50 ptes. anyals : Nombre solt 15 cts.

SUMARI :

PART MUSICAL: Tercer Congrès Nacional de Música Sagrada, per Miquel Rué, pvre.—De Teatre, per Josep Grahit.—L'Orfeó Catalunya, per M. R.—Plana de concerts, per T. Sobrequés i X. C. M.—Correspondència.—Noves.—Publicacions rebudes.

PART LITERARIA: Una nova temptativa de cultura a Girona, per Lluís G. Pla.—Medea, per Xavier Carbó i Maimí.—Exposició N. Teixidor, per C.—Noves.

PART MUSICAL

Tercer Congrès Nacional

: de Música Sagrada :

Hem assistit a la més important reunió de músics d'Iglesia, que s'ha tingut a Espanya.

El Tercer Congrès de Música Sagrada ha sobrepassat, baix tots conceptes, als dos que s'han tingut avans.

Ha estat major el nombre de Prelats de la Iglesia que l'han honorat am sa presencia, major el nombre d'adherits de valua, major el nombre de professionals qui s'hi han inscrit, més remarcables els discurses pronunciats en ells, més interessants i pràctiques les decisions preses després de madura i seriosa discussió, superiors les conferencies i sublimes les execucions encomenades als nostres Orfeons «Català» i «Catalunya».

PER ON COMENSAR?

Després d'aquesta avans posada pinzellada, que es resum de tot quan podríem dir, un se pregunta perplexe, per on comensar?

I efectivament hi hauria tant que escriure pe-

ra ressenyar tots els detalls que fóra cosa d'omplir, no un curt i petit article de SCHERZANDO..., sinó tot una colla de nombres enters. Parlem, am tot, ordenadament i diguem quelcom, encara que en petita dosi, de quiscuns dels punts anunciats, comensant per la

BENEDICCIÓ DEL PAPA

Qui envià un llarg telegrama encoratjant pera que sortissin profitoses les decisions que en el Congrès se pendrien, i ben orientades baix les noves rutes que Ell assenyala'l cant d'Iglesia, exposades en son «Motu-propio» i més tard en el «Reglament de la Diòcesi romana». S'escoltà la lectura del telegrama peudrets tothom pera rebre més i respectuosament la Benedicció que enviava. Sorollosos aplaudiments auguraren un bon principi de Congrès.

ELS PRELATS

Que presidiren eren nombrosos, contanthi entre ells als Emms. Cardenals de Valladolid i Sevilla, al Sr. Arquebisbe de Valencia, als senyors B.sbes de Barcelona, Vic, Girona, Solsona, Astorga, Abad de Montserrat i Vicari Capítular de Tarragona. El Dr. Benlloch de la Sèu, no pugué arribar per un desgraciat percans acaescut pel camí, però que hi era ja esperat am tot pels congressistes.

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA

Entre

ELS ADHERITS

s'hi compten trenta tres Comissions diocesanes de diferents bisbats, i altres tantes adhesions de distints prelatats i cabildes. De l'extranger s'hi adheriren les societats cecilianes d'Alemanya, Italia, Bèlgica, Austria i Universitats catòliques de Viena, Friburg, Washington, París, Malines, Roma etc. Dom Mocquereau ho feu calorosament.

Am tot, se va comentar un poc l'abstenció de Dom Pothier i sa escola, la de D. Gastoné i dels Pares de Silos, que, si bé van enviar aquests una memoria al tema sisé de la primera secció, per esser compresos dins de la confiança que en ells deposità, juntament amb els benedictins de Montserrat i agustinians de l'Escorial el Congrés de Sevilla, am tot, ni van enviar cap representació, ni han dedicat una sola paraula, fins al present, en son Butlletí, en tot lo que va d'any, al Congrés de Barcelona. Catalunya i el Tercer Congrés Nacional no's mereixien d'ells tal preterició.

ELS PROFESSIONALS

Foren en tant gran nombre que apropantse a la ratlla de dos mil, els inscrits, se pod dir que'ls músics passaven bon rotllo de mil. Prou ho patentisà'l «chor» que feu cantà'l Sr. Millet al fi de sa conferencia, que tot el Palau ressonà potent pel cant dels milers d'homes allí reunits, semblant el ressó titànic de la veu gegantina d'un sol home.

ELS DISCURSES

El Sr. Bisbe de Barcelona, qui tingué d'omplir el buid que li deixà'l Sr. Bisbe de Ciutat Reial, que'l devia fer i no pugué per morir un seu prop parent, no deixà que desitjar res del primer, sense vulguerlo desmerèixer. Fou una oració de prop d'un hora de tinguda que esdevé impossible de descriure en extracte i que esperem veure prompte estampat en la Crònica del Congrés pera saborejarlo de nou. Foren del tot remarcables també'ls del Sr. Casimiri, comissionat romà, tinguts al primer i últim dia, els del Dr. Gabert, de WASHINGTON, el del representant d'Alemanya, el del Dr. Guisasola Arquebisbe Valencia, i els dos sermons que pronunciaren el Dr. Más Magistral i el P. Otaño; aquest en el Sagrat Cor el dia de Santa Cecilia, i el Dr. Más en la Catedral l'últim dia, en lloc del Dr. Benloch. Per què extractar-los si'ls podem fruir millor en son dia quan se publiquin enters?

CONCLUSIONS

Els temes, que havien s'gut escullits en for-

ma tal que, en sis per cada secció, s'hauria pogut parlar dies enters sobre d'ells de tant amplis, van tenir resultats ben pràctics i sobre tot profitosos per haverse resolt punts tant importants com els de substituir les veus baixes (que són causa de que els chors de les Catedrals sempre semitonin i cantin en cordes que no posseeixen quasi cap dels assistents al chor, fora d'ells), per altres veus de tenors baixets, que s'atemperin més a la tessitura mitja dels residents; altre punt capdal es el de que la música en les Catedrals obtingui en cabilde sa plassa a causa de que un dels tècnics musicals tinguin veu i vot pera esser convenientment considerada quan sobre d'ella i sos medis d'execució, se prenguin acords capitulars. Per fi, se quedaren constituïdes la Societat Ceciliana Espanyola, la Junta Superior de censors musicals i la Primera Escola Superior de música religiosa de Espanya, que suposem serà l'única, perquè difícilment hi hauria en lloc els medis, que en Barcelona.

Aquesta Escola, de no esser l'única per una nació, com la de Viena a Austria, la de Malines a Bèlgica, la de Roma a Italia, la de Ratisbona a Alemanya, la de Friburg a Suïssa, la de París a Fransa, la de WASHINGTON als Estats Units, etc., mai tindrà l'importancia que ha de tenir si's multipliquessin.

O se'n fa una com cal, o si's multipliquen en una nació, totes perden en importancia, mermantse mutuament, sobre tot no tenint, com no tindran, subvencions del govern, com les Universitats. Sens emoluments no's podrien sostenir a l'altura de les de l'extranger, multiplicantse.

CONFERENCIES

No parlem aquí, per esser cosa apart del Congrés, de les cinc conferencies gregorianes que'l P. Otaño donà en el casal del PP. Jesuïtes, com a preparació, podríem dir, del mateix i pera fer atmòsfera. Parlem de les conferencies tingudes durant el Congrés pels PP. Otaño (música moderna), Suñol (gregoriana), Millet (cants populars), Gibert (música orgànica) i Pedrell, llegida pel P. Otaño, (música polifònica). Totes foren remarcables, com es de suposar, i sab greu tenir que dir quines se feren més simpàtiques, però sí que foren d'un efecte indiscutible la del P. Suñol i la del Millet. Lo que en cada conferencia's digué i palmariament se provà amb exemples, es ben difícil de donarho a capir en extracte. La conferencia del Millet fou llegida per ell en català, al mateix temps que tots els assistents tenien la traducció, feta en castellà, en ses mans, quina traducció fou previament repartida als mateixos, i era tant in-

tens l'interés, que despertà, que cada volta que's tenia que girar plana, seguint al conferenciant, se sentia en tot el Palau el fulleteix de milers de exemplars, que provava am quanta atenció's seguia la bella disertació que era coronada de fors aplaudiments en sovintejants indrets capdals.

EXECUCIONS

Diferentes i en tots genres foren aquestes, encarregades unes a les «Scholes Puerorum i Cantorum» del Seminari com fou el «Veni Creator», dirigit pel P. Suñol, altres executades pels elements de les Capelles locals, com el «Tu es Petrus» de Victoria, dirigit per Mossèn Masvidal, en la sessió inaugural i la missa «O quam gloriosum» del mateix Victoria, dirigit per en Más i Serracant en la Festa de Santa Cecília; altres per l'«Orfeó Catalunya» de Cassà de la Selva, al que li dedicarem paragraf apart, i, per fi, per l'«Orfeó Català». Aquests dos Orfeons cantaren en les conferencies i el concert de Santa Cecília. Per fi la solemniat missa «Fons bonitatis» en el Pontifical de Clausura. Detallar aquestes execucions fóra cosa ben plaenta però molt més ho fou el sentir-les. Què pod dir la llengua del que anava dirigit als oïds? La parla que jo tingué's donaria idea ben diferenta de la que'l cant fou. Solzament cal dir que les execucions de les quatre conferencies sobre música vocal foren quatre concerts, que no desmeresqueren del que donà l'«Orfeó Català» a la nit de Santa Cecília. Jo prou voldria detallar-los, però avui ja es prou llarga aquesta ressenya. Altra dia tal vegada fassi motiu d'altre escrit una idea que la conferencia den Millet m'inspira. Avui vull solzament parlar dels dos concerts que donà l'Orfeó de Cassà, al que podem nomenar nostre Orfeó, perquè Cassà es de nostra provincia i Mossèn Gabriel García, son remarcable director, es fill de Girona. Mes això vol capítol apart.

MIQUEL RUÉ, PVRE.

De Teatre

Responent a l'enquesta oberta per la revista musical SCHERZANDO... pera saber l'opinió dels que's preocupen pels espectacles artístics que's donen i deuen donarse en el nostre Coliseu, passo a exposar la meva humil opinió en aital qüestió.

El pitjor mal que va cometre l'Ajunta-

ment fou el d'arrendar el Teatre mirant sols l'interés pecuniari, prescindint en absolut de res més i amb unes condicions altament perjudicials pera que vivís qualsevol manifestació artística, consentint que's podessin donar funcions cinematogràfiques i de *varietés* que rebaixen l'importancia del Teatre i allunyen les bones obres, i deixar a l'arbitri de l'arrendatari que durant la temporada de fires pòrtés la companyia del genre que millor favorís als seus interessos.

L'Ajuntament no deu de cap manera cedir el Teatre a un nou arrendament, ni ha d'anar a la subasta, ni pod encarregar-se de l'administració directa. Es una equivocació creure en lo que pugui redituar.

El Municipi ha de posseir el Teatre com una de tantes finques que té, considerantlo com a cosa del poble i pel poble i mai s'ha d'atrevir a malmenarlo.

El Teatre Principal adoleix de grans defectes que fan del tot impossible que pugui tenir obertes les portes al públic i aquest hi acudeixi am la constancia am que va a altres llocs de recreu. A l'hivern hi fa un fred glacial que perjudica als espectadors, en particular als que seuen en les incòmodes butaques, aixís com als que ocupen l'escenari, i a l'estiu la calor insoporable allunya d'aquell lloc als amants de Talia, degut tot això a la falla d'aparells de calefacció i ventilació. Ademés de tot-hom es sabut el tristíssim paper que representen les decoracions i mobiliari que ha de sortir a les taules, tant per la seva poca cantitat com per la qualitat. La mala llum de la platea com de l'escenari, etz. i la carencia d'un bon aparell pera'l cambi de llums i clarors diurnes, nocturnes, crepuscolars que sovint han d'apareixer en les obres que's posen en escena, impossibiliten que pugui funcionar el Teatre com caldria i requereix l'importancia que ell té en la nostra ciutat.

Tot això serveix pera dir que mentres l'Ajuntament no posi remei an aquests mals

greus, no pensi en que a Girona hi velem representarhi bones obres am tota la seva propietat per les companyies que ara passen de llarg.

Desaparescuts dits defectes, posat el Teatre en bones condicions, cedit per concurs artistic a base d'un petit tant per cent en la taquilla, prohibint que's donguin funcions de *varietés* i obligant que per la temporada de fires s'hi representi òpera, crec que a Girona tindriem lo que'ns falta, lograriem lo que tants anys fa que demanem, i deixariem d'haver de clamar contra'l continuu tancament de portes, les males companyies que hi actuen, els preus crescuts que fan por i retreuen al públic i les pèssimes condicions del Coliseu.

L'Ajuntament deu mirar solsament de invertir l'import de la recaudació que obtingués en posar el Teatre en les condicions avans dites, i no cal dir que les seves portes no s'obririen sols pels forasters que'l visiten com a un monument.

JOSEP GRAHIT.

L'Orfeó Catalunya

Amb aprecí he parlat i moltes vegades ja d'aquest, avui conegut per tots els indrets del món, Orfeó de Cassà, que tant brillant renom ha conquerit a Barcelona.

Amatentment convidat pel P. Sunyol per què anés a l'estació de Barcelona a rebre al vostre Orfeó, com gràficament me digué, a sa arribada a la comptal Ciutat, me n'aní a complir tant grat encàrreg.

La vellugadissa dels petits cantaires habillats am sa barretina vermella i el portant posat dels grans, alegraren els redors de l'estació i la gent es preguntava, qui són aquests? d'on surten tant bella munió? per què vindran a Barcelona? Prompte poguerem comensar a assaborir sos cants, que sentirem la mateixa nit en son

Assaig.

Fins més enllà de 11 hores estiguere n escol-

tantlos. Allí'l conjunt comprovava l'acústica del nou lloc, certament ben diferent del que a Cassà té l'Orfeó Catalunya. Calia comptar amb un assaig previ pera pendre'l pols, que diria un Sr. Doctor, al local, encara, que fentse el càrreg de que una cosa es el retruny d'una sala desenllojada i altra'l de quan està plena i plena a vessar, com havia d'estar als jorns següents. Allí poguerem compendre, fentnos càrreg del cansament dels orfeonistes, després de tants perllongats assaigs precedents i fadiga del gens curt viatge, que sa tasca surtiria braument desempenyada. Allí'ls mestres Mas i Serracant, Lambert, Cumellas, Marraco, etz., pogueren personalment donar son aplaudiment a l'execució de les obres, que als mateixos eren cantades i comprovar son portament.

Concert 1.er

A l'aparèixer l'Orfeó Catalunya a la Sala 'l dia de la primera conferencia ja se'ls demostrà la simpatia que inspiraren aquells braus, que surtíen a la palestra davant de tanta munió de món. Jo'm fixava en el corbatent d'emoció de Mossèn Gabriel que segurament era ple de temor i de confiança a l'ensem. No n'hi havia per menys.

Comensada la conferencia brillant del Pare Otaño, li tocá prompte'l torn a l'Orfeó. Efectivament, els moments eren emocionants. Mossèn García, quelcom excitat, nerviós, frissant; aixís es que les primeres notes del *Christus i Miserere* de Goicoechea foren dites menys a poc a poc del que suposaria un *Miserere* trist, melangiós de Setmana Santa. Aquest poquet de atzorament, dispensable donat lo emocionant del cas, no impedí pas de que's puguessin assaborir els trists accents de tant bella obra. Els aplaudiments xardorosos sortits de tots els assistents reanimaren als orfeonistes i al mateix Mossèn Gabriel, que prompte 's sobreposà a sí mateix i l'un i els altres entraren en confiança dels assistents i aquests confiaren en ells i s'establí mutua compenetració. Mossèn García i els orfeonistes s'havien fet seu al públic. Desde allavores entrà la serenitat en tots els cantaires am son director, i la confiança del públic an ells.

Quina corda de baixos, més nodrida! Que ben timbrades les veus dels tiples!—deien veus dels meus entorns—i an a mi de preguntarme: ¿Dónde está ese Cassà? ¿Es muy grande población? Cuánto trabajo representa eso. Els que aixís parlaven es comprès que no eren cata-

lans, doncs, a Catalunya, Cassà es i era ben conegut.

Els catalans me cridaven dientme: bon conjunt; veus ben trimbrades, brau per Catalunya i son Orfeó.

L' *Ave Regina cœlorum* de Pedrell; *Anima Christi* de Valdés; *Tantum ergo* del P. Otaño; *Ave verum* de Mas i Serracant; *In medio Aeclesiæ* de S. Marraco i *Sancta Maria* de Lambert seguien segures, potentes, ben matisades.

Més que ferne una descripció de cada una d'elles prefereixo llensar una idea, que's veurà al fi del present bosqueig de ressenya. Ara passem al

Segon Concert.

A l'aparèixer els orfeonistes al Palau el segon dia ja s'hi presentaven segurs i posseïts de confiança com en país conquerit.

Aquest dia desde la primera pessa a la darrera obtingueren una interpretació justa, artística i expontania.

Totes responien al fi de la Conferencia que provava la santetat, bondat de formes i universalitat, que ha de renir el cant gregorià.

L' ofertori *Ave Maria*; l' Introit *Quasimodo*; el Communió, *Lutum fecit*; l' *Alleluia*; els Comm. *Christus* i *Videns Dominus*; els intr. *Justus* i *Ad te levavi*; el Grad. *Anima nostra*; *Vox in Rhana*; *Popule meus*; *Fili, quid fecista*; el Gloria XV; *Occurrunt turbæ*; *Ossanna filio David*; *In paradissum*, i *Vbi caritas et amor* foren les obres filigranades, quines belleses explicava'l P. Suñol i feia remarcar i a seguit executava l' *Orfeó Catalunya*. Aquest dia l' *Orfeó* posà'l sagell a sa reputació.

Jo prou voldria dir lo que digué'l P. Suñol de cada una d'aquestes escullides obres gregorianes i més que tot, voldria que mos lectors fruïssin d'una emoció intensa igual a la que jo experimentava la nit del concert.

Còm ferho? Per medi de mes explicacions? Tampoc arribaria a obtenirho.

No voldria més que 'ls mateixos lectors meus els puguessin sentir?

Que fóra cosa molt difícil per venir l' *Orfeó* a Gerona?

Si ma veu fos quelcom influienta m' atreviria a demanarho al meu amic Mossèn García, als simpàtics orfeonistes, de que pugués esser una realitat aquesta meva idea. Aquesta fóra una obra de cultura per una part i de complement del Congrés per altra.

Jo'm crec que Gerona hauria de fer seva aquesta idea i que amb bona voluntat que hi ha-

gués de part d'uns i altres no fóra idea descabellada que no's pugués portar a cap una de les tardes, i millor dues, de les properes festes de Nadal o Reis.

M' atreveixo a fer avinent a Mossèn Gabriel García per inclinar son ànim en favor de una idea, que's fixi en la paraula que'm digué'l P. Suñol «Aneu a rebre al vostre Orfeó»; am què, tenim que l'Orfeó no sols es de Cassà, sinó que es vostre, es de Gerona, com a cap de provincia; además Mossèn García es fill predilecte, però adoptiu, de Cassà, pero es fill nadiu de Gerona, i crec ens deixarà fruir els accents modulats de sos cantaires, tant intensament aplaudits al Palau de la Música Catalana, al temple de la música on sols hi canten els predilectes de l'Art.

Els qui'ls sentirem a Barcelona fruïrem doblement sentintlos a casa nostra, i els qui no'is sentiren de nostra ciutat i entorns, podran assaborir lo que nosaltres assaborim ja una vegada, i que'ns es tant grat tornarho a sentir.

Pera inclinar el cor dels orfeonistes sols recordarè les darreres paraules del Dr. La guarda el dia del comiat de Barcelona.

Treballem per Déu, la Patria i l'Art.

MIQUEL RUÉ, PVRE.

Plana de concerts

Concert Valls-Vives

A la serie de concerts organitzats per la casa Sobrequés & Reigt, hem d'ajuntarhi els XII i XIII celebrats al Teatre Principal d'aquesta ciutat i al de Cassà de la Selva. Els concertistes, eren en Pere Valls contrabaixista i en Ricard Vives pianista, quins noms no eren pas desconeguts nostres.

En Valls, es un tècnic verdaderament extraordinari i un executant de primer ordre. Per la condició de l'instrument que toca, ens va convèncer més en l'interpretació de les obres melòdiques que en les de mecanisme; en aquelles hi vèiem a l'artista convertint les cordes rígides com si tinguessin veu propria, com si tinguessin ànima, a l'ensempe que en els passatges de

execució hi sentirem notes confuses, mancades de claretat, degut sens dubte a la veu grave que donen la tercera i quarta corda de l'instrument objecte de nostra ressenya.

Obres de Gianicelli, Valls, Tschaikowsky, Bottesini, Bach y Häendel foren les interpretades pel concertista i si bé en totes féu prodigis d'execució, estigué a insuperable nivell en el concert de Häendel que fou objecte d'una ovació que la trovarem merescuda. Si li demanà bis, i correspongué en l'Aria de Bach que sense reserves fou lo millor del concert.

En Ricard Vives no hem pas de fer la presentació per esser ja un concertista familiar i la sanció favorable l'ha rebuda ja en altres ocasions; am tot, hem observat en eil un gran avens desde son últim concert donat en 1911. No es en Vives ni efectista ni mecànic; es un artista qui convens en obres de dicció; ell no mercadeja efectes al públic, vol deixar solament en els cors dels oients una impressió poètica no perdent mai la seva personalitat i la seva característica que es la naturalitat. Fou justament ovacionat en totes les obres executades delicadament, quins autors eren Mozart (sonata en Fa), Schubert (impromptu) i Chopin (Scherzo en si menor), donantnos fòra de programa un vals de Chopin que fou motiu de repetir-se l'entusiasme del públic considerable en calitat que assistí a tant agradosa vetlla musical.

El programa del concert donat a Cassà de la Selva fou el mateix que donaren an aquesta ciutat, constituint pera'ls artistes un altre èxit merescut.

T. SOBREQÜÉS.

* *

Concert extraordinari de l'Orfeó Catalunya

El dia 8 de desembre, diada de la Puríssima, l'Orfeó Catalunya, interpretant i acomplint els anhels dels cassanencs,—ja sempre ensusiastes per la música, i molt més ara, encomanats de la joia de la victòria enca-

ra palpitanta, assolerta pel seu chor al Congrés de Música Sagrada,—donà un hermosíssim concert en el qual s'hi llegí'l conciensós estudi del P. Otaño sobre música polifònica moderna. Els choristes, sots la experta batuta del seu director Mn. Gabriel García, i acompanyats al piano pel celebrat organista de la Catedral de Girona Mn. Josep Padró, executaren am magistral justesa els exemples demostratius del text de la conferència. La nombrosa i selecta concorrencia qui omplia de gom a gom la sala de l'Orfeó escoltà fervorosament la veu benamada dels choristes qui planava solemne i augusta sobre totes les sensibilitats tempirant els esperits a dolls de dolcíssimes melodies.

Ens plau fer constar una vegada més la nostra simpatia envers l'Orfeó Catalunya donant la felicitació més coral i afectuosa a tots els choristes qui aportaren son esforç a l'esplendor de l'acte, i en particular a nostres bons amics Mn. García i Mn. Padró.

X. C. M.

CORRESPONDENCIA

: : : CATALUNYA : : :

Sant Sadurní de Noia.—De veritable acon-teixement musical pod calificar-se'l concert donat pels concertistes Perelló i Vives, violinista i pianista respectivament. Totes les obres que executaren foren calorosament ovacionades, obligant als artistes a tocar fòra de programa obres que a l'igual que les altres sigueren objecte d'aclamacions per part de la nombrosa concorrencia qui assistí a la vetllada de la qual ne guardarem grat record.—*El Corresponsal*.

Cassà de la Selva.—El concert donat al Teatre pels concertistes Valls i Vives, fou un èxit, artísticament considerat, de gran ressonancia. A totes les obres, se tributà als concertistes forts aplaudiments. El pianista Vives tocava un deliciós piano Cussó de gran sonoritat i dolcesa. Al parlar d'aquesta vetlla musical, ting

que fer constar am disgust lo molt comentat que fou l'absència de l'*Orfeo Catalunya*, entitat que per la seva significació artística ve obligada a protegir tota manifestació cultural prescindint del lloc on se celebrin aquestes i de política local que's posa sempre enfront de lo que ha d'esser per ella una religió i un ideal, que es Art i sempre Art.—D. P.

La Bisbal.—S'anuncia pera aquest mes de desembre un concert a càrreg dels notables concertistes Perelló i Vives. Les obres a interpretar seran de Mozart, Chopin, Wienisky, Beethoven i Max-Bruch. Aquest concert, s'espera am ver interés.—M.

Palamós.—El prop 21 d'aquest mes, tindrà lloc l'inauguració del nou teatre «Carmen» que l'acaudalat Isaac Matas ha aixecat en aquesta vila. Se posaran en escena les òperes *Carmen*, *Cavalleria Rusticana*, *Tosca* y *Bohème* per una companyia de reputats artistes i 20 professors d'orquestra. S'obrirà un abono de tres funcions qui tindran lloc els dies 21, 22 i 23.—*El Corresponsal*.

NOVES

MUSICALS

A l'«Academia Musical Gerundense» han comensat els assaigs dels «Quartets» clàssics que's proposa dita entitat donar a conèixer en sessions íntimes i en entitats obreres. Se titularan «Concerts Culturals» celebrantse al Centre d'«Unión Republicana» el qual la Junta ha cedit expontaniament la sala d'espectacles.

A cada sessió, seran convidades totes les entitats obreres d'aquesta ciutat ademés de proposarse fer extensiu dit projecte a les demás societats obreres de la provincia. Nosaltres trovem l'idea altament meritoria i d'una gran transcendencia artística per quant es la manera que pod educarse 'l gust de la classe humil posant la mateixa a un nivell que avui per avui

bona falta li fa; per això no podem pas deixar de donar una forta encaixada als professors desitjantlos hi molts èxits que creiem no'ls hi seran pas regatejats.

L'orquestra Pep de Figueres continúa siguet ovacionada a París. Totes les sessions de sardanes donades a la capital francesa, han sigut altres tants èxits. Ademés d'esser contractada pera impresionar trenta sardanes per l'important companyia francesa del *Gramophone*, donà una audició del nostre ball popular al Palau de l'aristocràtica Sorel que Mme. Rachel posseeix a l'avinguda dels Camps Eliseus.

El nostre eminent violoncelista Pau Casals, ha estat, encara que breus hores, a Sant Feliu de Guixols. La visita no tingué més obecte que la de correspondre als pregs dels molts admiradors que an aquella ciutat compta. S'hostatjà a casa nostre car amic en Salvador Vidal.

El tenor Famadas, paisà nostre, ha triomfat al Teatre Liceu de Barcelona. La obra escullida pera son debut fou *Un Ballo in Maschera* de Verdi. La premsa i crítics d'aquella Capital, l'elogien encomiàsticament considerantlo com a cantant de brillant carrera. Vagi pel nostre bon amic una forta abraçada.

Es quasi segur que pera la pròxima temporada de Quaresma, s'obrirà un abonament a tres grans concerts que seran el XIV, XV i XVI de la serie Sobrequés & Reitg. Ens consta que s'està trevallant pera l'organización dels mateixos, proposantse tinguin sorollós triomf.

L'Ajuntament de Barcelona, ha concedit am molt bon acert una subvenció de 20 000 pessetes a l'empresa del Gran Teatre Liceu cooperan d'aquesta manera a la obra cultural que's ve fent an aquell suntuós teatre. La nostra corporació municipi-

pal, fa lo propi amb el nostre coliseu, am l'única diferencia que en lloc de subvencionarlo, posa'l mateix en subasta pública demanantne la friolera de 15.000 pessetes. Es per això que s'ha portat al nostre primer Teatre al fracàs que serà definitiu si no's procura prompte, però molt prompte, una resolució en favor de la cultura tant trepitjada en nostra capital.

—=—

La nostra campanya contra'ls obligats, ha molestat an alguns músics de nostra provincia amenassantnos en donarse de baixa de la llista de subscriptors de SCHERZANDO... Sentirem perdre a tant bons amics nostres, fent constar que prosseguirem en la nostra tasca empresa per considerarla altament meritoria i per obligarho el bon sentit musical. Per unes suscripcions més o menys, no hem pas de vendre nostre criteri. El professorat culte, ha sancionat favorablement la nostra campanya; am la mateixa hem conquistat nombrosos partidaris. Resta, doncs, satisfet el nostre egoisme professional que no es altre que'l de preocuparnos pera la dignificació del bon gust.

PUBLICACIONES REBUDES

Cansons Infantils a dues i tres veus. A. Coll Agulló, edició Ildefons Alier, Madrid. Preu 3 pessetes.

—=—

Música.—Revista Setmanal; Barcelona. Números segon, tercer i quart contenint «Al compás de un Recuerdo» Valse-Lente den A. Claveria Barrios, «La Vida del campo», sardana den Manel Burgés i «Minuetto» de en Josep Donato, obres totes elles pera piano sol, de celebrats compositors.

—=—

Revista Musical Catalana, Barcelona, que conté el següent notable sumari:

«Franz Liszt», Luis Millet.—«Franz Liszt, desconegut», A. de Bertha.—«L' Im-

pressionisme de Franz Liszt» (seguirà), F. Lliurat.—«Liszt i Chopin», Vicents M.ª de Gibert.—«Liszt a Barcelona», Juli Paluzie.—«Fidelio», de L. van Beethoven, per Maurice Kufferath», Eduard L. Chavarri.—«Joaquim Malats», Joan Salvat.—«Edgar Tinel», A. M.—«Des de Suïssa: Els concerts d'estiu» Lluïsa Bosch i Pagès.—«Orfeó Català»: Visitas del President de l' Orfeó Català de l'Havana.—«Necrologia».—«Noves».

Suplements artístics: «Franz Liszt; Joaquim Malats».

PART LITERARIA

Una nova temptativa de Cultura a Girona

Ha arribat a les nostres mans pecadores, una preciosa fulla—talment la promesa d'un estiu ben amat, entre l'hivern constant de la ciutat nostra, «sempre banal, sempre inactiva, sempre morta».—Poc sabem resistirnos a publicarla, fent honor a l'alta iniciativa que estotja, i a dirne en últim terme fervorosos mots d'elogi, que sien, al menys, velada mostració del gran entusiasme nostre.

Heuse la fulla, destrament redactada, admirablement firmada per lo millor de la Girona de l'esperit :

«Es un penar pels qui estimem Girona, vèurela sempre resignada, sempre banal, sempre inactiva, sempre morta. La vida de l'esperit, en qualsevulla de ses manifestacions, no hi esclata, ni per casualitat, una volta, i existinhi, ha de fer sa via acurrucada i miserablement dins l'anguniosa estretor dels Estudis de cada casa. Els qui estimem Girona en plorem d'aquesta tragedia i en volem eixir pera donar a l'esperit

una mellor vida, tota plena i assoleiada, forta, gloriosa i vessanta de nobles entusiasmes. Que Girona's preocupi més de les coses d'art i de les de ciencia; que Girona ami 'l progrés i senti ansies de cultura, que Girona n'estimi ses manifestacions i les conreuhi, que Girona, en fi, cregui en la reial senyoria de la Veritat i la Bellesa, que d'Elles n'esperí el regnat i imperi, i que per Elles se senti inflamada en santa Amor, veusaquí quins són els més veements desitjos, dels qui volen dirse sos fills predilectes.

Bastir, aconseguir, consagrar un temple que ens axoplugui a tots, pera rendir tribut a aitals amors i que ens fassi conèixer, a tots més com a germans, es la bella obra que ens proposem. Allí les Ciències, allí la Música, allí la Pintura, allí la Escultura i Arquitectura, allí totes les arts dels passats i dels presents ens vindran a assaciar de aquesta sed de gosar i de saber que tots sentim. I Girona podrà acullir al seu dedins als heralds del Saber i del Sentir que la visitin i podrà cridarlos i confraternisar amb ells, am lo que, de segur, més ufanía i formosor pendrà la dolsa llevor, que tots volem veure ben aviat granant al cor de la nostra amadíssima ciutat.

Es per això que us criden fèrvidament: *Xavier Monsalvatje—Bonaventura Carreras—Rafel Masó—Manuel Cazorro—Francisco Monsalvatje—Dr. Josep Pou i Batlle—Laureá Dalmau—Santiago Masó—Dr. Frederic Dalmau—Joaquim Pla—Carles Rahola—Miquel de Palol, etz., etz.»*

Ara, al dir l'adhesió nostra, bé ens cal ponderar l'alta obra que s'intenciona bastir am general concurs.

Bé haurà d'esser hardida la labor dels sciens desvetlladors d'aquesta noble idea —majorment en una ruïnosa ciutat espiritual com la nostra— pera fer possible a la espectació i desitg de tots, el divinal contacte de la copa de Sèvres, on s'hi guardarà la divina llecor de Poesia—expremuda dels

raims immortals de la parra de la Bellesa, per mans aciensades i destres,—pera acompliment venturós dels nostres nobilíssims gaudis: mes a l'hardida feina espiritual, abaixes el llorer, i les testes dels hardids ne resten coronades, com en gloriosa tributació.

Vinga, vinga, a nosaltres el miracle resplandent d'un Temple d'Art, bastit per la general cooperansa de tots, desde on se estableixi la comunió de la ciutat am les divines ciències!

El maridatge d'aquesta nostra ben amada i opulenta Girona—enjoïellada com una núvia daurada i sempre bella—am l'Art— aquest galant de l'hermosura d'Adonis— l'hem esperat, nosaltres, a cada jorn, a cada venturós encontre seu en els camins de Bellesa; i, oh mellor! que aviat poguem, de cop i volta, esser presents al seu enllàs, en el qui no hi mancaran, de cert, epitalamis dels nostres poetes...

LLUIS G. PLA.

Medea

Pel bosc sagrat s'afressa'l caminal,
petjant espines am descalsos peus,
Medea, la qui d'àvols himeneus
ha vist florir el tàlem conjugal.

S'han descordat del dors els camafens
de sa folgada túnica reial,
i han descobert son pit on cova'l mal
sotraquejant en contra homes i déus.

I ha extès els brassos invocant la Lluna,
davant la crüenta ara funeral.
Flotava al vent sa cabellera bruna
cenyida d'ampla veta ritual...

I els brassos naus ferí, a la faisó d'una
bacant, am l'ampla fulla d'un punyal.

XAVIER CARBÓ I MAIMÍ.

Exposició N. Teixidor

El pintor gironí en N. Teixidor té exposades a la tenda de l'Estruc varies teles a l'oli i a'guns apunts.

L'art den Teixidor ens es somament agradable: ell ens dóna la sensació pictòrica dels paisatges d'hivern, com cap dels nostres pintors de Girona. La llangor de les seves teles, el fan original; i el colorit de les mateixes, en la proporció que guarda am l'assumpte, es podser el millor mèrit de l'artista.

Ens agrada sobre les demés teles, la de la lluna en la carena, amb aquella nota vigorosa dels roures vells, de retortes soques; i amb aquell ambient ben marcat de nit incipienta.

Les altres obres, porten també totes el sagell de distinció que caracterisa l'art de l'expositor.

El felicitem sincerament.

C.

NOVES

LITERARIES

Aquesta setmana apareixerà l'obra den Santiago Rusiñol *L'illa de la calma*.

En Diego Ruiz està donant a l'Ateneu Barcelonès unes notabilíssimes conferències sobre'l potent creador de *L'Atlàntida*, Mossèn Jacinte Verdaguer.

El senyor A. Par ha traduït del anglès a un català molt castís i clàsic, el drama den Shakespeare «El Rei Lear».

Segons llegim, tot el text està ple d'acotacions i notes, lo que prova la cura am que el senyor Par ha versat en nostra llen-

gua la celebrada obra del genial autor anglès.

A últims de més nostre estimat amic en Lluís G. Pla donarà a l'Ateneu Barcelonès, una lectura del seu treball sobre'l malaguanyat poeta, mai prou plorat, «Maragall, poeta mediterrani».

Desitgem a l'amic un èxit franc i esperem conèixer el seu treball del qual en tenim inmillorables referències.

Eugeni d'Ors, publica a la *Veu de Catalunya* uns glosaris d'alta erudició retolats «Les aspiracions autonomistes a Catalunya».

SCHERZANDO...

Revista : Mesal : Catalana : : :
: : : Musical : y : Literaria

DIRECCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Plassa del Vi, 11 Pral. GIRONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

1'50 pts. anyals, número solt 15 cts.

LLOCS DE VENDA.

Girona. -- Kiosk de la Vda. de Ciriac Marull.

Barcelona. -- Als magatzems de música, Astòrt i Miralles Passeig de Gracia, 5 i Musical Emporium, Rambla de Canaletes, 9.

Madrid. -- Il·lefos Alier, Plassa Orient, 2.

París. -- Alier, Boulevard de Strasbourg, «Stadium des Arts».

Tip. Dalmau Carles & Comp. - GIRONA.

NOVETATS MUSICALS

Publicacions pel mes de Nadal

Música religiosa

- LAMBERT (J. B.)—**La cansó de les palles**, càntic
pera Nadal a chor i cobles a solo i duo,
amb acompanyament d'harmonium . . . 2 Pessetes
- BARTOLI (S.)—**Dos Solas**, a solo i chor a una i dues
veus, amb acompanyament d'harmonium. 1'50 »
- CALZOLARI (G.)—**No busqueis estrelles ya**, a so
lo i chor a una veu, amb acompanya-
ment d'harmonium 1'50 »
- OTANÑO (M.)—**Niño Divino**, a una veu i chor, amb
acompanyament d'harmonium 1 »
- MAS I SERRACANT (D.) — **Colecció de cinc Ave-
Marías**, a una i dues veus, amb acom-
panyament d'harmonium 2'50 »
- FARGAS (J.)—**Cinc Ave-Marías i Gloria**, a dues
veus, amb acompanyament d'harmonium. 2 »

Piano sol

- LEONARDI (A.)—**Anima mia!**, melodia 2 »
- FRONTINI (F. P.)—**Feuille d'Album** 2 »

Cant i piano

- COLL AGULLÓ (A.)—**Cansons Infantils**, volum con-
tenint sis cançons a dues i tres veus. (Pri-
mer premi del certàmen musical de Gi-
rona) 3 »

IMPORTANT:

MÚSICA PERA QUINTET O SEXTET

**Escullida colecció de ballables i obres pera concert.
Música de totes les edicions del món.**

Totes aquestes obres, són de venda exclusiva de la casa: SOBREQUES & REITG, Ciutadans, 11. Gi-
rona.—Importants descomptes als mestres de música i directors d'Associacions Religioses.—Música de to-
tes les edicions del món.—IMPORTANT: Es precis que al fer el pedido, se acompanyi son import en se-
gells de correu o en lliurances per Giro Mútuo o lletra de fácil cobro. No s'obrirá compte corrents per pe-
tites notes i si quan 'ls pedidos siguin majors de 10 pessetes.

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA

Pianos qua
Pianos drets
Claveoles
Piano claveola
Harmoniums

Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.

GRAN PREMI Exposició Universal, Milá 1906

Membre del Jurat Internacional,
Vicepresident de grupo de Jurat { EXPOSICIÓ UNIVERSAL BRUSSELAS 1910

REPRESENTANTS A GIRONA

Sobrequés y Reitg.-Ciudadans, 11

ACADEMIA MUSICAL GERUNDENSE

: : : : AÑO II : : : :

Conservatori Particular amdós sexes

ASSIGNATURES

Solfeig Elemental y Superior, Violí, Viola, Violoncel, Con-
trabaix, Cornetí, Trombó, Fiscorn, Flauta, Flautí, Guitarra,
Piano, Armonium, Armonia y Composició.

LLOC DE L' ACADEMIA

Sant Francisco, 9, 2, 1.ª (Colegi Vidal). GIRONA

PROFESSORS:

Francisco Perich : : Josep Saló : : Tomás Sobrequés